

stæderne, ligger saaledes, at man skal beskatte alle Indtægter over det statsskattefrie Indkomstbeløb. En nøjere Læsning vil vise, at dette aldeles ikke er Hensigten, men at Formaalet tværtimod er at sige, at de smaa statsskattefrie Indkomstbeløb ikke maa beskattes, og at i øvrigt Grænsen kan trækkes dær, hvor Kommunebestyrelserne finder det rigtigt.

Paa Grund altsaa af disse to særlige Forhold, at Midlerne stilles til Raadighed i tilstrækkeligt omfang, og at de tilvejebringes paa en efter Omstændighederne tilfredsstillende Maade, er det, jeg vil tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget uforandret. Og saa vil jeg haabe, at Loven trods den Omstændighed, at den ikke stiller Kommunerne saa frit, som jeg havde ønsket, og skønt den Samfundsopgave, som jeg gerne havde set understreget i Lovforslaget, ikke er understreget, alligevel maa virke saaledes, at den med de meget rundelige Midler, der er stillede til Raadighed, vil kunne tjene til Afhjælpning af megen Nød og Trang i det kommende Aar, selv om Tiderne skulde blive endnu vanskeligere for os, end det i dette Øjeblik ser ud til.

Jensen-Sønderup: Som Ordføreren (N. Frederiksen) allerede har sagt, er Udvalget enigt om at indstille Lovforslaget, som det nu foreligger vedtaget af Landstinget, til uforandret Vedtagelse her i Tinget. Der var for saa vidt ikke for mig nogen Anledning til at tage Ordet, hvis ikke den ærede Ordfører paa Flertallets Vegne, som han ogsaa rigtigt sagde, havde udtalt, at den Forandring af Lovforslaget, som er foregaaet i Landstinget, var en Forringelse. Dette kan Venstre, der stillede Forslag om en anden Affattelse af Lovforslaget ved dets anden Behandling her i Tinget, ikke tiltræde. Vi anser ikke dette, at de Midler, der af Staten stilles til Raadighed for Kommunerne, alene skal anvendes til Fordel for den Del af Befolkningen, som er smaaet stillet, for at være en Forringelse, jeg kan godt sige: Tværtimod! Det er klart, at i jo højere Grad de Midler, der af Staten stilles til Raadighed, skal benyttes til Fordel for dem, der har de smaa Indtægter, des større Udsigt er der til, at disse vil kunne faa rigeligt, idet man sikkert maa gaa ud fra som det almindelige, at Kommunerne i nogen Grad lader sig bestemme af, hvor stort det Statstilskud er, der kan faas til de Foranstaltninger, der træffes. Og det er ikke saadan — det sagde Ordføreren heller ikke, men hans Udtalelser

kunde misforstaas derhen —, at der er noget som helst til Hinder for, at Kommunalbestyrelserne kan træffe Foranstaltninger, der ogsaa kommer de velstillede til gode. Kommunalbestyrelserne vil ogsaa herefter kunne træffe alle de af dem for ønskelige ansætte Foranstaltninger, der kommer alle, ogsaa de velstillede, i Kommunen til gode.

Betydningen af den Begrænsning, der ligger i Bestemmelsen om de 10 Kr., der er kommet til at staa i § 5, og som er noget nyt, hvad Ordføreren ogsaa nævned, er der vel ikke ret mange af os — jeg i alt Fald ikke —, der er klar over, men det vil alligevel være ret store Beløb, der vil kunne benyttes af Kommunerne indenfor denne Grænse: 10 Kr. pr. Indbygger. Det er, saa vidt jeg ved, en Bestemmelse, der er kommet ind under Behandlingen i Landstinget i sidste Øjeblik, og der har antagelig ikke været Lejlighed til at foretage nogen nærmere Undersøgelse af, hvor vidt disse 10 Kr. rækker, men man kan hurtigt gøre Regnestykket og se, at for en Kommune med en Snæs Tusinde Indbyggere er det i alt Fald Adgang til at benytte et Par Hundrede Tusinde Kroner, og det er ikke noget ringe Beløb. Jeg maa i denne Forbindelse maaske minde om, at der i det Forslag, Venstre havde stillet her i Folketinget ved anden Behandling, ikke var sat nogen som helst Begrænsning med Hensyn til Størrelsen af den Sum, der kunde anvendes i Kommunerne. Medens Ministeren stillede Forslag om 8 Kr., der ganske vist kunde overskrides med Ministerens Samtykke, havde Venstre ikke fundet Anledning til at sætte anden Begrænsning end den, der laa i, at der ud over de 4, eller nu 4½ Mill. Kr., der skal fordeles til Kommunerne forlods, kun kunde ydes et Statstilskud paa indtil Halvdelen af det, Kommunen yderligere havde anvendt, dog ikke ud over 3 Kr. pr. Indbygger, det, som nu er forhøjet til 3½ Kr. Jeg tror derfor, at selv med Bestemmelsen om de 10 Kr. vil det være muligt at foretage mange flere Foranstaltninger end dem, hvortil der kan faas Statstilskud.

Den højtaerede Minister sagde, at hvis der havde været Tid til det, vilde han have opfordret Tinget til ved en Ændring af Lovforslaget, som det nu foreligger her til eneste Behandling, at forsøge ved en direkte Forhandling mellem Tingene at opnaa Ændringer paa 3 forskellige Punkter, nemlig med Hensyn til Regulering af Prisen paa Brød, Børnebespisning og større Frihed ved den kommunale Udskrivning af Skatterne. Hvad det første af disse Punkter an-